

- 4. 22/4. En tysk kolonne under fremrykning skyter ned en sivilperson som befinner sig i nærheten av veien. Ugjerningen blev iaktatt av en gårdbruker som så på i sikkerhet.
- 5. 20/4 En familie og flere evakuerte sitter inne i stuen. Plutselig blir huset omringet av tyskere som kullet og skrek og skjøt gjennom vegger og vinduer. Der opstod ill å en pose, og en av de tilstedeværende tok posen og bar den ut for å slukke ilden. Han blev øieblikkelig skutt. Skytningen fortsatte og der blev også kastet en håndgranat inn i rummet. Derefter blev vidnets mann kommandert ut og skutt 50 m. fra huset.
- 6. 21/4 4 mann blir funnet skutt på en gård. Der finnes ingen vitner til ugjerningen, så direkte opplysninger savnes.
- 7. 21/4. En tysk marsjkolonne passerer en gård. Baktroppen gjør holdt og begynner å beskytte huset, de kaster også håndgranater. I huset befant sig et større antall personer, kvinner og barn og 3 menn. Under beskytningen blev en av kvinnene drept. Før tyskerne trakk sig tilbake satte de fyr på huset.
- 8. 21/4 Far og sønn som under kampen i distriktet hadde søkt ly på en gård i nabolaget, begir sig 21/4 på vei nedover til sitt eget bruk for å stille dyrene. Da kommer tyskerne stormende og efter å ha brutt sig inn på gården og stjålet endel gjenstander, tok de nordmennene med sig som fanger. Senere blev de sammen med endel andre sivilpersoner kjørt avsted på en lastebil. Underveis blev sønnen slynget av bilen i en sving. Den tyske vekten skjøt ham strax, og da bilen stoppet blev der ytterligere avfyrt 7 skudd mot ham.

"Vi tror på Tysklands sendelse"

Eberhard Günther Kern har opholdt sig mange år i Norge, de senere år har han drevet en språkskole. Han har vært Tysklands spion her i landet og utfører til stadighet oppdrag for de tyske myndigheter. Det gjelder særlig undersøkelser av spesielle forhold og personer. Han har også optrått som angiver. Han har den 1. august i år sendt den norske avdeling av det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderparti (N S D A P) en skrivelse som vi her ved gjengir i sin helhet i norsk oversettelse:

Oslo, den 1.8. 1941

Til NSDAP, Avdeling Norge,
Oslo, Drammensveien 102 1, c/o Spanaus.
Kjöre Partifelle Spanaus,

Utviklingen av forholdene foranlediger mig idag til å ta et skritt som jeg allerede i 1932 overveiet, da jeg-på tross av truende press fra de norske myndigheters side vegret mig ved å la vår datter døpe, nemlig å tre ut av kirken med min familie. Jeg oversender Dem vedlagt uttredelseserklæringen for mig og mine 3 sønner samt for min hustru. Samtidig erklærer jeg overfor Dem, som representant for NSDAP at jeg kun kan betegne vår bekjennelsesform som tysktroende, en bekjennelsesform jeg i mange år har arbeidet for og som er i ånd med NSDAP, at vi tror på Tysklands sendelse som tillempet av forsynet og dannet av tysk ånd og kraft gjennom de store tidsavsnitt i vår historie. For dette Tyskland lever vi. Og hvis vi må dø for det, da vil et billede av føreren i den siste time gi oss mer fred og forsonelse med denne og hin verden enn den kristne kirke lover oss fra sin korsfestede.

Samtidig erklærer jeg på egne og hustrus vegne at jeg er villig til å stille den kirkeskatt jeg må betale som medlem av kirken, til disposisjon for NSDAP som ekstra bidrag under forutsetning av at NSDAP sørger for at disse skatter ikke lenger blir opkrevet eller videresendt til NSDAP. Det skulde glede mig om dette bidrag i en eller annen form kunne tjene til-forhåpentligvis sammen med riktig mange andre-å vinne tilbake tysk kunst og tysk ånds verker, som kirken i over tusen år har trukket til sig og til å danne en ny ramme om vår tro. Heil Hitler.

Eberhard Günther Kern.

Kommentar til denne skrivelse er overflødig.

Jeg er mig overbevist av jeg som tysk biskop, som forkynder og forsvaret av de av Gud viliede seder og rettsordninger, som lever enhver enkelt rett og frihet, for hvilke efter Guds vilje alle menneskelige krav må stanse, er kallet til, likesom minister Frank, modig å representere rettens autoritet og til å fordømme en forsvarsløs forvisning av uskyldige som himmel-skrikende urettferdighet. Mine kjære kristne, fengslingen av rettskafne personer tvinger mig til idag offentlig å minne om den gamle urokkelige sannhet: Justitia est fundamentum regnorum. Rettferdigheten er det eneste bærende grunnlag for alt statsvesen. Retten til å leve og til friheten er en uundværlig del av den moralske samfundsordning. Vel tilkommer det staten å innskrenke sine borgere disse rettigheter ved straffeidømmelse. Men denne adgang har staten kun overfor rettsforbrydere, hvis skyld skal avgjøres ved en upartisk rettergang. Den stat som overskrider den av Gud viliede grense og som tillater straffing av uskyldige eller foranlediger sådan straffing, undergraver sin egen autoritet og aktelse for sin høiheet i borgernes bevissthet. Hvos mange tyske folk er det ikke som vansmekter i politiarrest og konsentrasjonsleir, som aldri har vært dømt av en ordentlig rett eller som efter rettens frifinnelse eller avsoning av dom påny er blitt arrestert av Gestapo og holdt i arrest. Jeg vil minne om den ærverdige biskop av Rottenburg, Johan Baptist Sproll, en mann på 70 år, som for kort tid siden måtte feire sitt biskopelige 25 års jubileum i forvisning langt borte fra sitt bispedømme, fordi Gestapo utviste ham for 5 år siden fra hans stift. Jeg nevner nok engang de 2 domsherrer Vormerk og Echelmey. Jeg minnes vår religionslærer Friedrichs, som vansmekter i konsentrasjonsleir. Å nevne videre navn vil jeg la være idag. Navnet på en evangelisk man, som under verdenskrigen satte sitt liv inn som tysk offiser og kommandant på en undervannsbåt, og som senere også i Münster virket som evangelisk prest, og som nu i mange år har vært berøvet sin frihet, er kjendt for dere alle. Vi har alle den høieste aktelse for denne edle tyske manns tapperhet og bekjennermot.

Av disse eksempler ser I jo, mine kristne, at det ikke er et konfesjonelt katosk anliggende, som jeg idag omtaler offentlig, men heller en kristelig ja en almindelig menneskelig og nasjonal-religiøs sak. "Rettferdigheten er statens grunnvold". Vi beklager det, vi iakttar det med største sorg at denne grunnvold idag rokkes., hvorledes rettferdigheten, naturlig og kristelig dyd, uundværlig for den menneskelige samfundsordning, ikke lenger blir bevart utvetydig og holdt i ære. Ikke bare for kirkenes retts skyld, ikke bare for den menneskelige personlighets skyld, men også i kjærlighet til vårt folk og i alvorlig sorg for vårt fedreland, ber vi om, forlanger vi: Rettferdighet! Hvem må ikke frykte for sitt hjem når han ser at grunnvoldene er undregravet. Dom og straff uten rettergang, uten mulighet til forsvar. "Den forsvarsløse fordømmelse av tidligere dømte" som riksminister dr Frank kaller det, fremkaller en følelse av rettsløshet og en moral av engstelig fryktsomhet og trelleaktig feighet som i lengden må ødelegge folkekarakteren og rive samfundet istykker. Det er alle rettlig tenkende tyske menneskers overbevisning og engstelse. Det har en høi jistisenbedsmann i 1937 i Reichverwaltungsblatt åpent og modig uttalt. Han skriver: "Jo større en myndighets maktfullkommenhet er, jo mer nødvendig å ha en garanti for en rettfærdig håndhevelse av makten, ti jo sterkere føles misbrukene, jo større er også faren for vilkårligheten og missgrepen. Bli forvaltningsrettbarheten utelukket, må det i hvert tilfelle være en ordnet vei for upartisk kontroll, slik at det ikke kan opstå en følelse av rettsløshet, som låkeledes i lengden vil skade samfundet alvorlig."

Ved Gestapos forordninger og straffeforvisninger er forvaltningsrettbarheten utelukket. Da ingen av oss kjenner en måte til upartisk kontroll av Gestapo, av deres frihetsinnskrenkninger og arrestasjoner, har det grepet om sig en følelse av rettsløshet, ja av feig engstelse i de videste kretser av det tyske folk, som skader det tyske samfund alvorlig. Mitt embeds plikt til å arbeide for en sedelig ordning, min øds plikt ved hvilken jeg for Gud og riksregjeringens representant har lovet efter øyne å hindre enhver skade som måtte true det tyske rettsvesen, tvinger mig offentlig til å uttale mig advarende mot det hemmelige statspolitis gjerninger. Man vil kanskje bebreide mig at jeg i denne krigstid svekker det tyske folks innre front. Overfor det må jeg si: Ikke her er årsaken til en

eventuell svækkelse av den indre front, men de som tross av krigen, ja, nu her i Münster ved slutten av en skrekkelig uke med fryktelige fiendtlige angrep, har belagt uskyldige landsmenn med hårde straffer uten lov og dom. De forstyrrer rettssikkerheten de ødelegger tilliten til statens styre. Derfor hever jeg min røst på vegne det rettskafne tyske folk, på vegne av rettferdighetens majestet i fredens og samholdets av den indre ~~fraks~~ fronts interesse, derfor roper jeg høit som tysk mann som ærlig statsborger som representant for den kristelige religion, som katolsk biskop: Vi krever rettferdighet. Blir dette rop uhørt, så vil ikke rettferdighetens gudinner makt komme tilbake, da vil vårt tyske folk og fedreland, tross våre soldaters heltemot og ærerike seire, gå til grunne av indre råttighet og forråtning.

Situasjonen idag.

Efterhvert som dagene går efter undtagelsestilstanden i Oslo stiller man sig det spørsmål: Hvad var den egentlige bakgrunn for undtagelsestilstanden. Blev undtagelsestilstanden utelukkende innført for å få skaffet ubekvemme avveien og gjennomføre visse såkaldte "tiltak" som det ellers ikke var så lett å finne en begrunnelse for å gjennomføre.

Vi har før meddelt at den yttre og direkte foranledning til arbeidsnedleggelsen var at melkebilene til arbeiderne på bedriftene uteblev mandag den 8 sept. men samtidig kom melkebilene til de tyske arbeidere. bl.a. på Akers mek. Verksted. Dette blev opfattet som en provokasjon og kunde vanskelig opfattes anderledes.

Det har i lengere tid versert det rykte at Terboven skulde forlate Norge og sammen med sin stab overta en lignende stilling i Ukraina. Dette skulde han ha gjort Quisling og NS. opmerksom på og samtidig sagt dem at de måtte forberede sig på å overta makten, men at de skulde sørge for før de forlot landet å foreta den oprydning som N.S. måtte ønske. Vi kan ikke bekrefte dette ryktet, men Reichskommisærs tale forleden dag og utnevnelsen av de konstituerte statsråder til ministre, synes å tyde på at det kan være meget i det nevnte rykte. Det er ihvertfall sikkert at Viggo Hansteen opfordret ikke til streik. Tvertimot. Han arbeidet både den 8. og 9. sept. på å dempe streiken. Allikevel blev han skutt. Man ønsket av andre grunner å få ham fjernet. Den nærmeste fremtid vil sikkert kunde gi oss mere visshet i dette spørsmål.

Utnevnelsen av de kststatsråder til ministre forandrer intet i disses rettslige stilling. Ifølge Reichskommisærs forordning av 25. sept. er det kun benevnelsen på dem som er forandret. De er fremdeles Reichskommisærs kommissariske statsråder eller ministre.

Arrestasjonene fortsetter: Advokat Nils Dybwad i Nordisk Skibsrederforening blev arrestert mandag den 22. sept. Samtidig blev skibsrederne Asby, Alg Mohn og Sschudi arrestert. Forfatter Waldemar Brøgger er også arrestert. Likeså generalsekretar i K.N.A. oberstløytnant A. Rørholdt og frue og fru kommandørkaptein Danielsen. Filmcensor Bernt Nissen blev arrestert den 27. sept.

Også en prest.

Vi har fått anledning til å se følgende skrivelse fra sogneprest Svein Medhus til Kirke departementet. Han ber Departementet om ikke å offentliggjøre skrivelsen, men oss har han ikke rettet noen lignende henvendelse til, og vi håper derfor han ikke tar oss det lille opp at vi her gjengir skrivelsen in extenso. Den taler for sig selv:

Fra sognepresten i Jostedal. Jostedal 3. sept. 1941.

Til Kirke- og Undervisningsdepartementet, Kirkeavdelingen, Oslo

Som svar på Deres ærede skrivelse av 27. aug. kan jeg melde at jeg gjerne med glede vil la mine gudstjenester kringkaste og ellers tale ved andakten i kringkastingen om jeg blir opfordret til det.

Jeg har aldri deltatt i politikk, men jeg vil gjerne tilføie at jeg har delt og deler fremdeles syn med N.S. Men dette kan man ikke

si offentlig her på Vestlandet, for da vilde en prest avskjære for-
i sammenheng med menigheten. Jeg har derfor en at dette ikke blir offentlig-
liggjort, for tilliten til menigheten er dog det viktigste for preste-
gjerningens skyld. Jeg tror det er mange prester her på Vestlandet som
har det på samme måten - sin politiske overbevisning må de for fredens
skyld holde tilbake. (Dette i fortrolighet).

I ærbødighet

Svein Medhus (sign)

Tyske militære må ikke ha innskudd i norske banker.

Av et brev fra Reichskommisar til den norske bankforening gjengir
vi følgende:

"Tyske militære og sivilpersoners konti i norske banker.

..... Som det vil bemerkes går de nye bestemmelser ut på at medlemmer
av den tyske forsvarsmakt - såvel militærpersoner som de der er
ansatt ved militære kontorer - ikke kan ha innskudd i norske banker.
Allerede bestående konti skal opsiges, og tilgodehavende tilbakebetales
kontoinnehaveren, som skal anbefales å overføre pengene til Tyskland
ved bruk av feltpostanvisningssystemet. Tyske sivilpersoner som ikke
er ansatt ved militære kontorer, kan tillates å ha bankkonto, men
opsigelsestiden må for disses vedkommende ikke være lenger enn
1 - en måned. Opsigelsestiden for allerede bestående konti må
reguleres i samsvar med dette. -----

Tyske flyvere rekrierer sig.

Til Aarnes på Romerike er anmeldt 500 tyske flyvere til rekreasjons-
ophold. De skal hver ha $\frac{1}{2}$ fløte pr. dag og kjøttmåltid 6 av ukens
7 dager.

Forholdene på Ullern Middelskole.

Den nye nazirektoren på Ullern skole går populært under det velklin-
gende navn "Gumpen". X Under en flyallarm måtte alle elever og lærer-
personalet med rektor i spissen i kjeldereren. Her sang elevene "Ja vi
elsker" og Kongesangen og elevene ropte leve Kongen, ned med "Gumpen".
Rektor blev fykende fornærmet og tilkaldte det tyske politi. Skolen blev
stengt noen dager og foreldrene fikk sendt til underskrift følgende
erklæring:

Undertegnede overtar ansvaret for at..... (elevens navn)
vil avholde sig fra enhver politisk demonstrasjon og lover
at han/hun skal følge de bestemmelser som blir gitt av
overstyret. (Kirke og Undervisningsdepartementet) gjennom skolens
rektor.

De fleste foreldre fant ikke å kunne undertegne på en sådan erklæring
noen få undertegnet og andre undertegnet en erklæring om at eleven
skulde følge de nuværende skoleregler. Nu har igjen en masse av foreldre
fått tilsendt likelydende erklæring med et par dagers frist til å sende
den inn. Hvis den ikke blir innsendt, blir eleven ~~kækkækkæ~~ å betrakte
som utvist av skolen og vil aldri få adgang til noen offentlig skole
eller kommunal skole eller kunde få ta noen eksamen.

Skjenningen av fru Quislings grav.

Vi har alle lest i de dikterte aviser den høittravende påtale av
at fru Quislings grav på Gjerpen kirkegård var skjendet. Nu får vi fra
Skien melding om hvad som virkelig har foregått. Efterat fru prostens
Quisling var blitt begravet under brask og bram og Heil og Sæl på
Gjerpen kirkegård, lå graven i lengere tid ustelt. De visne kransene
blev liggende. Det hele så følt ut, og tydet ikke på særlig stor respekt
for den avdøde. En mann som blev forarget over å se så liten
ærbødighet for en avdøds grav, tok en plakat med påskrift: Avfall
henlegges her" fra kirkegårdens søplekast og plasserer den på graven
til skrekk og advarsel for folk som ikke interesserer sig for
vedlikehold av sine avdøds graver. Dette hjalp. Graven blev bragt i orden.
alt viscent fjernet, og der blev sørget for friske blomster.

En tid efter fant man at her måtte det kunde lages agitasjon
og så blev det besluttet innført portforbud i Gjerpen, men da gjerpen-
bøndene skulde ha markens grøde i hus, passet det ikke å ha portforbud
her, og så besluttet man portforbud i Skien istedet.